

og Folk, som kun vil gøre ondt mod andre.

Wiinblad: Jeg vil tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. I Marts Maaned 1917 nedsatte Undervisningsministeriet et Udvalg med Repræsentanter for samtlige Partier, der havde til Opgave at finde en bedre Ordning med Hensyn til Nationalmuseet og Dansk Folkemuseum. Nationalmuseet er installeret i Prinsens Palæ, som er en gammel og brandfarlig Bygning med ringe Plads; Dansk Folkemuseum er anbragt i et privat Hus og befinder sig ogsaa under meget vanskelige Forhold. Under disse Omstændigheder fik Udvalget til Opgave at undersøge, om de gamle Bygninger ved Prinsens Palæ kunde bevares, eller om man skulde flytte hele Museet. Man kom til det Resultat, at Prinsens Palæ ikke kunde benyttes længere, og man undersøgte derefter forskellige Pladser. Til sidst enedes hele Udvalget om at vælge Kastellet som det bedste Sted for Nationalmuseet. Jeg gør opmærksom paa, at alle Partier var enige i denne Opfattelse, ogsaa Partiet Venstre, hvis Repræsentant i Udvalget var den højtærede nuværende Statsminister; vi havde altsaa al Grund til at tro, at Udvalget var paa den sikre Side. Nu var det af Vigtighed, hvorledes Forsvarsministeriet og de militære Autoriteter vilde stille sig med Hensyn til at afstaa Kastellet til Undervisningsministeriet. Vi fik imidlertid et saadant Tilsagn fra Forsvarsministeriet, at vi havde Grund til at tro, at Kastellet vilde blive overladt til Undervisningsministeriet og derigennem til Nationalmuseet. Selvfølgelig kunde den daværende Forsvarsminister ikke give noget bindende Tilsagn, men Udvalget fik det Indtryk, at man havde al Grund til at tro, at der ikke vilde blive lagt os Hindringer i Vejen. Ogsaa af Hærautoriteterne ventede vi, at Kastellet vilde blive overladt os uden Modstand. Udvalget har arbejdet i 3 Aar og har for ikke længe siden afgivet sin Betænkning. Denne blev tilstillet den højtærede Forsvarsminister af Udvalgets Formand, Departementschef Weis, som af den nuværende Forsvarsminister fik et Svar, der meget har forbavset, idet det tyder paa, at der i Forsvarsministeriet er sket et Systemskifte overfor Planen om at anvende Kastellet som Plads for den nye Museumsbygning. Hvis det er rigtigt, at den nuværende Forsvarsminister ser anderledes paa denne Sag end den tidligere, og at man i For-

svarsministeriet har faaet en anden Stemning overfor Nationalmuseet, vil jeg i høj Grad beklage det. Udvalget har, som sagt, arbejdet i 3 Aar, Arkitekten har gjort kostbare Forarbejder. Jeg vil derfor spørge den højtærede Forsvarsminister, om der ikke skulde foreligge en Misforstaaelse. Jeg vil gerne appellere til hans gode Hjerte overfor København og overfor Museumssagen, saaledes at Kastellet ikke berøves os som Plads for Nationalmuseet. Der er jo det mærkelige ved Kastellet, at det ikke har nogen som helst militær Betydning. Det blev bygget af Frederik den Tredie, og det er egentlig ikke vendt mod ydre Fjender, men er med de gamle Volde og Stadsgrave egentlig vendt mod København. Enevoldsmagten var ganske ung her i Landet, og Frederik den Tredie frygtede for, at Befolkningen vilde modsætte sig den, og derfor blev Kastellet bygget. Da Estrup i 1885 udstedte Provisorier, og da Venstre laa i Krig med Kongemagten, gik der Sagn om, at Kastellet paa ny skulde benyttes paa den Maade, man tidligere havde haft til Hensigt. Broerne blev undersøgt, og de gamle Hængsler blev smurt, og Meningen var, at hvis Københavnerne gjorde Uro, eller Venstre trængte herind — der var jo Tale om et stort Bondeindtog i København —, skulde Hoffet flytte ud til Kastellet og finde Beskyttelse der. Disse Rygter om, at Kastellet egentlig er en Fæstning for Hoffet, begynder at vokse op igen i denne Tid, da man ganske umotiveret — i alt Fald har jeg ikke hørt nogen fornuftig Motivering deraf — vil nægte at overlade Kastellet til Museumsbygninger. Jeg ved ikke, om de Rygter har Ret, der siger, at Hoffet har henvendt sig til de højere Officerer eller de højere Officerer til Hoffet, men Meningen er vistnok den — i alt Fald er Rygterne tilbøjelige til at formode det —, at naar Forsvarsministeriet nu har taget et andet Standpunkt, end det gjorde for et Par Aar siden, saa er det ikke af militære Grunde, ikke, fordi Kastellet har militær Betydning, ikke, fordi Kastellet er et Sted, hvor der er godt for Soldaterne at være. Tværtimod, Husene er gamle og temmelig ubrugelige; det hele er af den Art, at Militæret har bedst af at flytte ud af Kastellet.

Jeg tillader mig at appellere til den højtærede Forsvarsminister, om at fortsætte i sin Forgængers Spor og stille sig velvilligt til den Plan, som der nu har været arbejdet paa i 3 Aar, at gøre det baade for Museets Skyld og ogsaa af Hensyn til de ar-